

Številka: 090-42/2010/15 (155-01)

Datum: 13.12.2010

Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve, Štefanova 2, Ljubljana, po uradni osebi za dostop do informacij javnega značaja Darinki Sfiligoj, na podlagi 2. odstavka 22. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS št. 51/06-uradno prečiščeno besedilo) ter na podlagi 243. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS št. 24/06-uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10), na zahtevo za dostop do informacije javnega značaja prosilke Potočnjak Dragice, Gestrinova 5, 1000 Ljubljana ter v zvezi z vloženo pritožbo z dne 30. 11.2010, izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Zahtevi prosilke dostop do dokumenta: Uradni zaznamek št. 22/1-37 z dne 12.7.1991 se delno ugotovi.
2. Zahtevi za dostop do dokumenta št. 22/1-37. sl. z dne 12.7.1991 in dokumenta št. 22/1-37-sl. z dne 15.7.1991 se v celoti ugotovi.
3. Zahtevi za dostop do video posnetka "Rožna dolina v Ljubljani 27.6.1991" se delno ugotovi.
4. Zahteva za dostop do zapisnika o pregledu najdenih in odvzetih predmetov se zavrne.
5. Zahteva za dostop do fotografij sestreljenega helikopterja "gazela" na cesti v Rožno dolino v Ljubljani, dne 27.6.1991, se zavrne.
6. V postopku so nastali stroški postopka v višini 76,46 EUR. Prosilka je dolžna poravnati stroške Ministrstvu za notranje zadeve na podlagi izdanega računa.
7. Ta odločba nadomesti odločbo št. 090-42/2010/7 (11-10) z dne 16.11.2010.

Obrazložitev

Prosilka je na ministrico za notranje zadeve, na generalnega direktorja policije in na direktorja Policijske uprave Ljubljana dne 27.8.2010 naslovila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja. Prosilka želi dostop do vseh informacij o sestrelitvi helikopterja JLA, gazela gama št. 664, nad Rožno dolino v Ljubljani, dne 27. junija 1991, torej na prvi dan desetdnevne vojne za Slovenijo.

Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ) je prosilki dne 9.9.2010 izdalo sklep št. 090-42/2010/3 (11-10) o podaljšanju roka za posredovanje zahtevanih informacij zaradi okoliščin, vezanih na izvedbo postopka. V tem sklepu je bila prosilka seznanjena, da je ministrstvo že zbralo določen del dokumentacije, vendar je potrebno za določeno dokumentacijo pridobiti tudi mnenje Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani.

Dne 16.11.2010 (o.p. v odločbi je pomotoma naveden datum 16.11.2009) je MNZ prosilki izdalo odločbo št. 090-42/2010/7 (11-10), s katero je zahtevo prosilke delno zavrnilo in omogočilo delni dostop do zahtevane dokumentacije.

Prosilka je zoper izdano odločbo vložila Ugovor z dne 30.11.2010, ki se šteje za pravočasno pritožbo, saj je bila prejeta na MNZ v odprtem petnajstdnevem roku, to je dne 2.12.2010. Pritožbo je uradna oseba za dostop do informacij javnega značaja (v nadaljevanju uradna oseba) presodila v smislu prvega odstavka 240. člena ZUP in ugotovila, da je pritožba vložena pravočasno, da je dovoljena in da jo je vložila upravičena oseba.

V pritožbi prosilka navaja, da je prepričana, da ji z izpodbijano odločbo ni bil omogočen dostop do celotnega gradiva, saj razpolaga s podatkom, da je bilo na kraju dogodka narejenih od 100 do 200 fotografij, ki sestavljajo album fotografij, da je bil na kraju dogodka narejen tudi video posnetek, ki ga je naredil tehnik PU Ljubljana ter da je bil narejen tudi uradni zaznamek oz. zapisnik o orožju, ki sta ga imela takrat Anton Mrlak in Sibinovski.

Glede na te navedbe prosilke v pritožbi je uradna oseba ob reševanju pritožbe ugotovila, da bi bilo smiselno preveriti, ali je bil izvedeni postopek pred izdajo izpodbijane odločbe izveden popolno, ali pa bi ga bilo morebiti potrebno dopolniti. V ta namen je uradna oseba pri pristojnih službah Policije in MNZ dodatno preverila, ali morebiti v ministrstvu obstajajo dokumenti, ki jih prosilka posebej izpostavlja oz. navaja v svoji pritožbi. Na podlagi ugotovitev uradne osebe je bilo potrebno postopek dopolniti v skladu z določbo 2.odstavka 243.člena ZUP in na podlagi 3.odstavka 243.člena ZUP izdati predmetno novo odločbo, ki nadomesti odločbo št. 090-42/2010/7 (11-10) z dne 16.11.2010.

1.

ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (1. člen ZDIJZ). Informacija javnega značaja je namreč vsaka tista informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja se v obliki dokumenta, zadeve, registra, dosjeja, evidence ali dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb (4. člen ZDIJZ). V omenjenih določbah so zapisani trije osnovni kriteriji, ki morajo biti kumulativno izpolnjeni za obstoj informacije javnega značaja:

1. informacija mora izvirati iz delovnega področja organa,
2. organ mora z njo razpolagati,
3. nahajati se mora v neki materializirani obliki.

Ker je uradna oseba ugotovila, da zahtevani dokumenti Uradni zaznamek št. 22/1-37 z dne 12.7.1991, dokument št. 22/1-37. sl. z dne 12.7.1991 in dokument št. 22/1-37-sl. z dne 15.7.1991 ter video posnetek "Rožna dolina v Ljubljani 27.6.1991" izpolnjujejo vse tri materialne pogoje za obstoj informacije javnega značaja iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, je v nadaljevanju presojala le še, ali katerikoli del oziroma celotna informacija morebiti predstavlja kakšno od izjem od prostega dostopa po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ.

Organ lahko v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca, če ugotovi, da zahtevani podatek oziroma dokument predstavlja katerikoli v prvem odstavku 6. člena ZDIJZ določeno izjemo. Ta taksativno določa enajst izjem, ko lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije. Po določbi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 - UPB; v nadaljevanju ZVOP-1) v 6. členu določa, da je osebni podatek katerikoli podatek, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo, torej posameznika, na glede na obliko, v kateri je izražen. Posameznik pa je določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanaša osebni podatek, pri čemer je določljiva, če se jo lahko neposredno ali posredno identificira s pomočjo njenih identifikacijskih števil ali s sklicevanjem na dejavnike, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali družbeno identiteto, pri čemer način identifikacije ne povzroča velikih stroškov, nesorazmerno velikega napora ali ne zahteva veliko časa. Ker razkritje osebnega podatka predstavlja vrsto obdelave osebnih podatkov, je za presojo dopustnosti razkritja potrebno upoštevati splošne podlage za obdelavo osebnih podatkov, opredeljene v 8. in 9. členu ZVOP-1. Iz navedenih členov kot splošno pravilo izhaja, da je obdelava osebnih podatkov dopustna, če tako določa zakon ali če je za to podana privolitev posameznika. Bistven element pojma osebnega podatka je določenost oziroma določljivost posameznika, na katerega se podatek nanaša.

ZDIJZ v 7. členu ureja t.i. delni dostop, če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije, ki pomenijo izjeme od prostega dostopa in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost. Uradna oseba v teh primerih izloči te informacije iz dokumenta ter seznanji prosilca z vsebino. V dokumentu - Uradni zaznamek št. 22/1-37 z dne 12.7.1991, do katerega je prosilci omogočen delni dostop, je večkrat naveden osebni podatek, katerega razkritje ni dopustno, zato so podatki kot so: ime in priimek, rojstni podatki, stalno ali začasno prebivališče, iz dokumenta izločeni - prekriti. Ob pregledu video posnetka "Rožna dolina v Ljubljani 27.6.1991" je uradna oseba ugotovila, da so na posnetku na določenih mestih vidni obrazi posameznih fizičnih oseb (občanov), ki so bili v trenutku snemanja v neposredni bližini. Zaradi zagotovitve varstva osebnosti posnetih fizičnih oseb, ki so na posnetku prepoznavni, je bilo potrebno s tehnično obdelavo video posnetka prekriti obraze teh posnetih oseb. Prav tako uradna oseba ugotavlja, da so na posnetku posneti kadri trupel mrtvih pilotov. Ker sta v javnosti znani imeni in priimka ponesrečenih oseb in ker je posameznikovo truplo na podlagi že znanih podatkov o imenu in priimku možno identificirati oziroma je umrla fizična oseba na podlagi teh posnetkov lahko določena ali določljiva, je bilo potrebno tudi del posnetka, ki

prikazuje trupli umrlih fizičnih oseb s tehnično obdelavo posnetka prekriti. Na ta način se zagotavlja tudi pieteta do umrlih.

2.

Ker je MNZ dne 8.8.1997 na Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani posredovalo določeno dokumentacijo o sestrelitvi vojaškega helikopterja nad Rožno dolino, je bilo Okrožno državno tožilstvo z dopisom MNZ, Policije dne 10.9.2010 zaproseno za podajo mnenja, ali se dokumentacija, ki jo prosilka zahteva, lahko uporabi kot informacija javnega značaja. Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani je MNZ Policijo z dopisom št. Tu 21/2010-TG/AS z dne 18. 10.2010 seznanilo, da je obravnavano zadevo dne 6.10.2008 v celoti izročilo Zgodovinskemu arhivu Ljubljana.

ZDIJZ v drugem odstavku 4. člena določa, da arhivsko gradivo, ki ga hrani v okviru javne arhivske službe pristojni arhiv, v skladu z zakonom, ki ureja arhive, ni informacija javnega značaja po tem zakonu, zato je MNZ prosilko o tem seznanilo z dopisom št. 090-42/2010/5 (11-10) dne 22.10.2010 in jo napotilo na Zgodovinski arhiv Ljubljane. Uporabo javnega arhivskega gradiva namreč določa 63. člen Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (Ur.l. RS, št. 30/2006), ki med drugim določa, da je javno arhivsko gradivo v arhivih na podlagi pisne zahteve za uporabo ali preko objave na svetovnem spletu dostopno vsakomur.

Prosilka v svoji pritožbi dodatno navaja, da razpolaga s podatkom, da je bil na policiji narejen uradni zaznamek oz. zapisnik o orožju, ki sta ga imela takrat Anton Mrlak in Sibinovski. Uradna oseba je glede slednje navedbe posebej preverila obstoj tovrstnega dokumenta pri pristojnih strokovnih službah Policije in MNZ in ugotovila, da se dokument, ki ga navaja prosilka imenuje "zapisnik o pregledu najdenih in odvzetih predmetov s trupla in ob truplu vojaške osebe, najdene na cesti ulice Cesta v Rožno dolino ob stanovanjski hiši št.9" . Uradna oseba je nadalje po pregledu dokumentacije ugotovila, da je bil citirani zapisnik skupaj z ostalo dokumentacijo dne 8.8.1997 posredovan na Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, to dokumentacijo pa je, kot že pojasnjeno, Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani po njihovih navedbah dne 6.10.2008 v celoti izročilo Zgodovinskemu arhivu Ljubljana. Glede na navedeno je torej tudi zahtevani zapisnik del arhivskega gradiva, ki ga hrani v okviru javne arhivske službe pristojni arhiv in torej ne gre za dokument, ki po ZDIJZ predstavlja informacijo javnega značaja. Zaradi navedenega je potrebno zahtevek prosilke v tem delu zavriniti, saj se njen zahtevek v tem delu ne nanaša na dokument, ki bi bil informacija javnega značaja.

Prosilka v svoji pritožbi tudi navaja, da razpolaga s podatkom, da je bilo na samem kraju narejenih vsaj 100 do 200 fotografij, ki sestavljajo album fotografij in zaproša za posredovanje teh fotografij. Uradna oseba je glede slednje navedbe posebej preverila obstoj tovrstnih fotografij in po pregledu dokumentacije ugotovila, da so bile fotografije sestreljenega helikopterja "Gazele", na cesti v Rožno dolino v Ljubljani, dne 27.6.1991 prav tako skupaj z ostalo dokumentacijo dne 8.8.1997 posredovane na Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, to dokumentacijo pa je, kot že pojasnjeno, Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani po njihovih navedbah dne 6.10.2008 v celoti izročilo Zgodovinskemu arhivu Ljubljana. Glede na navedeno je torej tudi za zahtevane fotografije ugotoviti, da so del arhivskega gradiva, ki ga hrani v okviru javne arhivske službe pristojni arhiv in torej ne gre za dokumente, ki po ZDIJZ

predstavljajo informacijo javnega značaja. Zaradi navedenega je potrebno zahtevek prosilke tudi v tem delu zavriniti.

Prosilka v svoji pritožbi tudi zaproša, da se ji omogoči vpogled v dokumente, kjer bi bilo na kakršen koli način omenjeno oz. zapisano kdo je streljal, kdo je dal povelje za sestrelitev helikopterja ter s kakšnim orožjem je bil helikopter sestreljen. V zvezi s tem zaprosilom uradna oseba po pregledu dokumentacije ugotavlja, da je MNZ, Policija dne 8.8.1997, ko je posredovala zbrano dokumentacijo o obravnavanem dogodku na Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, hkrati tožilstvo tudi seznanilo, da zaradi takratnih vojnih razmer v Sloveniji kriminalisti in policisti takrat niso ugotavljali, od kje je bil sestreljen helikopter ter kdo in s kom ga je sestrelil. Tovrstna dokumentacija torej ne obstaja.

Zgolj v pojasnilo prosilki oz. pritožnici uradna oseba na koncu dodaja še, da predmet postopka dostopa do informacij javnega značaja po določbah ZDIJZ ni ugotavljanje, ali je vsebina dokumentov avtentična oz. ali je morebiti pri zapisu dokumentov v času njihovega nastanka morebiti prišlo do kakšne potvorbe njihove vsebine. Zato se uradna oseba do tovrstnih navedb pritožnice ne opredeljuje.

Ker so bili dokumenti: Uradni zaznamek št. 22/1-37 z dne 12.7.1991, dokument št. 22/1-37. sl. z dne 12.7.1991 in dokument št. 22/1-37-sl. z dne 15.7.1991 prosilki že posredovani ob izdani odločbi št. 090-42/2010/7 (11-10) z dne 16.11.2010, se navedeni dokumenti prosilki tokrat ne pošiljajo ponovno.

3.

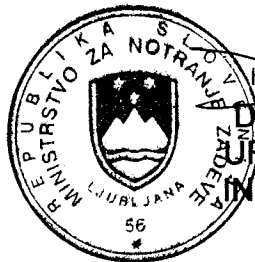
Na podlagi 2. odstavka 34. člena ZDIJZ se prosilki zahteve po Stroškovniku o posredovanju informacij javnega značaja MNZ št. 410-28/2006/22 (17112-03) z dne 19.7.2008, objavljenem na spletni strani MNZ, zaračunavajo naslednji materialni stroški:

- posnetek na zgoščenki DVD, 2, 92 EUR
- 6 ur odbiranja (obdelave) in posredovanja podatkov javnega uslužbenca v V. tarifni skupini 55,80 EUR (9,30 EUR x 6)
- 1 ura odbiranja in posredovanja podatkov javnega uslužbenca v VII. tarifni skupini 15,52 EUR
- poštnina po ceniku Pošte Slovenije 2,22 EUR

Skupno so nastali stroški postopka v višini 76,46 EUR brez DDV, katere je prosilka dolžna poravnati na račun MNZ na podlagi izdanega računa. DDV se zaračuna ob izstavitvi računa.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo je dopustna pritožba, ki se lahko vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe. Pritožba se vloži pisno neposredno ali priporočeno po pošti pri Ministrstvu za notranje zadeve, Štefanova 2, 1000 Ljubljana, ali se poda ustno na zapisnik. O pritožbi odloča Informacijski pooblaščenec, Vošnjakova 1, 1000 Ljubljana.

Darinka Sfiljgoj
Darinka Sfiljgoj, univ. dipl. pravnica
URADNA OSEBA ZA DOSTOP DO
INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

Priloga: video posnetek 1x

POSLANO:

1. Dragica Potočnjak, Gestrinova 5, 1000 Ljubljana – priporočeno s povratnico po ZUP:
2. Informacijski pooblaščenec, Vošnjakova 1, 1000 Ljubljana, priporočeno s povratnico po ZUP
3. zbirka dok. gradiva.

Republika Slovenija
Ministrstvo za obrambo
LJUBLJANA
Kardeljeva ploščad 26

a/a - Šifra _____	ZNAK
Hraniti do _____ 19__ l.	
Rešitev _____	
Priloge _____	
Datum _____	Referent _____

štev.: P-NML-125/157
Datum: 08 -03-1994

Javno pravobranilstvo
Republike Slovenije
LJUBLJANA
Miklošičeva 24

ZADEVA: Mrlak Emilija in ostali, stan. Ljubljana, Plešičeva 45 -
odstop odškodninskega zahtevka

V prilogi vam odstopamo odškodninski zahtevek Mrlak Emilije in
ostalih, stan. Ljubljana, Plešičeva 45, ki ga je dne 3.1.1994
vložil njihov pooblaščenec, odvetnik Vidmar Drago iz Brezic.

Iz priložene dokumentacije v spisu je razvidno, da je Mrlak Anton
umrl dne 27.6.1991, med vojaško agresijo na Republiko Slovenijo.
Odškodninski zahtevek za povrnitev premoženjske in nepremoženjske
škode so kot upravičenci vložili žena, otroci in starši umrlega.

Upošteva je potrdilo Ministrstva za obrambo štev. KAB/LTD-8841 z
dne 14.12.1993 ter 193. člen (povrnitev običajnih stroškov za
pogreb) in 201. člen (plačilo pravične denarne odškodnine ožjim
družinskim članom za njihove duševne bolečine zaradi smrti
bližnjega) zakona o obligacijskih razmerjih, je po našem mnenju
temelj odškodninskega zahtevka nesposoren.

Glede na navedeno vam predlagamo, da z oškodovanci sklenete
izvensodno poravnavo s tem, da pri določitvi višine odškodnine
upoštevate zgoraj citirane zakonske določbe in obstoječo sodno
prakso.

Priloga: spis

Poslano: 1x naslov
1x arhiv - tu

Priporočeno!

Minister
Janša

S79-478
g. MERLAK

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
Kardeljeva ploščad 25, Ljubljana
Tel.: 061/131 91 95; fax: 061/131 83 00

Številka: KAB/LTD - 8841
Datum: 14. 12. 1993

Zadeva: Anton Merlak - uveljavljanje pravic po predpisih o vojaških invalidih

V zvezi z uveljavljanjem pravic po predpisih o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991 oziroma predpisih o vojaških invalidih ugotavljamo, da je Anton Merlak, rojen l. 1950, stanujoč na Plešičevi 45 v Ljubljani, nesporno izrazil željo po prestopu v Teritorialno obrambo Republike Slovenije že pred 25. 6. 1991 oziroma pred nesrečnim dogodkom in da bi njegov status lahko izenačili s statusom pripadnika Teritorialne obrambe Republike Slovenije.

Janez Janša
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

Upoštevajo navedeno menimo, da bi med upravičence do denarne pomoči iz naslova neporabljenih sredstev, zbranih po zakonu o delnem povračilu škode, povzročene z vojaško agresijo na Republiko Slovenijo, lahko uvrstili tudi mladoletne otroke pokojnih Antona Mrlaka in

 Veljko Kacin
MINISTER

Z A P I S N I K

V zvezi z uveljavljanjem pravic gospe Emilije Mrlak iz Ljubljane, Plešičeva 45, po predpisih o vojnih invalidih po pokojnem možu Antonu Mrlaku, se je dne 9.1.1995 ob 9,00 uri v prostorih Pravne službe Ministrstva za obrambo Republike Slovenije zglasil gospod Vojko Urlep, roj. 23. 10. 1960 v Mariboru, stanujoč v Ljubljani, Celovška 142, z namenom, da bi podal naslednjo izjavo:

Prisotni:

- Vojko Urlep
- Nives Javornik
- Helena Buček

Anton Mrlak je bil poveljnik II. oddelka 894. eskadrilje za izvidovanje in zvezo, ki je spadala pod 5. vojaško poveljstvo v Zagrebu. V tem oddelku sem bil poveljnik tehnične službe za vzdrževanje helikopterjev od leta 1985 dalje. Mrlak je bil moj nadrejeni, bila pa sva tudi prijatelja.

Vem, da je Mrlak večkrat kontaktiral z gospodom Kacinom, imel pa je tudi redne kontakte s civilnimi strukturami prejšnje oblasti. Vedel sem za dogovor med Mrlakom, Kalanom in Kacinom o prestopu Mrlaka, Kalana, Šuštarja, Volfa in mene na slovensko stran, z možnostjo prebega s helikopterji.

Dne 27. 6. 1991 je Mrlak dobil od poveljnika Stamenkoviča razne naloge za prelet raznih območij in položajev TO. V posadki helikopterja je bil z Mrlakom letalski mehanik - letalec . Pred zadnjim usodnim letom sem bil z Merlakom in skupaj v vojaški kantini. Med pogovorom je bilo opazno, da je Mrlak slabe volje zaradi nastale situacije, to je zaradi dejavnosti, ki jih je izvajala JLA. Med Mrlakom in je bila opazna napetost, sklepam da zaradi njunega različnega pogleda na nastalo situacijo oziroma na prebeg, tako da bi se dalo sklepati, da je bilo Mrlaku zaradi prisotnosti onemogočen prebeg.

Prebral sem izjavo Jožeta Kalana in lahko rečem, da se v celoti strinjam z vsemi njegovimi navedbami.

Želel bi povedati, da je bil Anton Mrlak zaveden Slovenec in trdim, da bi ob drugačnem razvoju dogodkov prestopil v takratno Teritorialno obrambo.

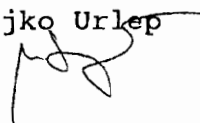
Nives Javornik

Helena Buček

Vojko Urlep

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
Kardeljeva ploščad 25, 1000 Ljubljana
telefon: (061) 133 1111, fax: (061) 131 8164

ZNAK	
Številka	.....
Priloge	.....
Podpis	.....
Čas	.....
.....	.....

Številka: H1-CC-1/2000
Datum: 14.03.2000

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve
Kotnikova 5

1000 Ljubljana

ZADEVA: Emilija Mrlak - postopek uveljavljanja pravic po zakonu o vojnih invalidih

Z dopisom št. 591-11/95 z dne 13.2.2000 ste nas zaprosili za izdajo ustreznega potrdila o statusu oziroma aktivnostih pokojnega Antona Mrlaka v času njegove smrti, to je dne 27.6.1991. Potrdilo potrebujete v zvezi s postopkom uveljavljanja pravic po zakonu o vojnih invalidih, ki ga pred vašim ministrstvom vodi Emilija Mrlak iz Ljubljane, vdova imenovanega.

Uvodoma ugotavljamo, da smo vam mnenje v zvezi s statusom pokojnega Antona Mrlaka v času kritičnega dogodka posredovali že z dopisom št. 185-48/96 z dne 15.1.1996, kateremu sta bili priloženi tudi izjavi dveh oseb, ki sta v času pred 27.6.1991 tesno sodelovala s pokojnim. Stališče v zvezi s tem je razvidno tudi iz potrdila našega ministrstva št. KAB-LTD-8841 z dne 14.12.1993, ki smo vam ga prav tako posredovali.

Ne glede na navedeno pa ponovno potrjujemo, da je pokojni Anton Mrlak že v času pred 27.6.1991 opravljal določene vojaške in druge naloge za cilje obrambe in varnosti Republike Slovenije, zato menimo, da so v tem smislu izpolnjeni pogoji za priznanje pravic po zakonu o vojnih invalidih (Ur. list RS, št. 63/95, 19/97 in 575/97), ki jih določa 2. člen tega zakona.

S spoštovanjem!

Fl.
dr. Franci Demšar
MINISTER

Mrlak

Republika Slovenija
Ministrstvo za obrambo
LJUBLJANA
Kardeljeva ploščad 25
Pravna služba

Št.: 183-652/95
Datum: 07-12-1995

G. Jelko Kacin
Minister

ZADEVA: Anton Mrlak - uveljavljanje pravic po predpisih o vojaških invalidih

Dne 1.12.1995 smo ponovno prejeli dopis Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 591-11/1-94 z dne 28.11.1995, v katerem naše ministrstvo prosijo za pomoč pri razjasnitvi statusa, ki ga je imel pokojni Anton Mrlak v času svoje smrti.

Po proučitvi listinske dokumentacije v spisu ugotavljamo naslednje:

V decembru leta 1993 smo na zaprosilo Kabineta ministra pripravili predlog mnenja o statusu imenovanega v času nesrečnega dogodka, ki bi družinskim članom predstavljal podlago za začetek postopka pridobitve pravic po predpisih o vojaških invalidih oziroma varstvu žrtev agresije na Republiko Slovenijo. Mnenje je bilo pripravljeno na podlagi dokaj skopih podatkov (kljub opravljenim poizvedbam nam namreč ni uspelo pridobiti za samo zadevo pomembnih dokazov) o samem dogodku, kabinet pa je na tej podlagi izdal dopis št. KAB/LTD-8841 z dne 14.12.1993 (v prilogi).

Iz priložene dokumentacije je tudi razvidno, da je v postopku pridobitve pravic po predpisih o vojaških invalidih, Sekretariat za družbene dejavnosti, Referat za zadeve borcev in vojaških invalidov občine Ljubljana Šiška, z odločbo št. 191-41/95 z dne 10.3.1994, zahtevo žene pokojnega Antona Mrlaka na prvi stopnji zavrnil. Iz obrazložitve izhaja, da pokojni Anton Mrlak v času dogodka ni opravljal dolžnosti za obrambo ali varnost države v sestavi TO, organov za NZ, enot za zveze ali narodne zaščite, niti ni opravljal obvezne vojaške službe kot vojak JLA, kar je prvi pogoj za uveljavitev omenjenih pravic. Enake ugotovitve izhajajo tudi iz dopisa Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 591-11/1-94-12 z dne 24.5.1994, ki nam je bilo posredovano v zvezi s pritožbo ga. Emilije Mrlak na citirano zavrnilno prvostopenjsko odločbo.

Upoštevajoč navedeno, bi za uspešno rešitev predmetne zadeve predlagateljica, to je ga. Emilija Mrlak, Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve morala predložiti ustrezno dokazilo ali pa potrdilo, ki bi potrjevalo pripadnost imenovanega v času dogodka TO RS ali drugim prej omenjenim obrambnim strukturam RS. Pravna služba ne razpolaga s podatkom, da bi pokojni Anton Mrlak podpisal prestopno izjavo, niti da bi o prestopu obstajala kakršnakoli druga pisna dokazila, zato bi bilo predmetne podatke potrebno pridobiti od oseb, ki so v kritičnem obdobju domnevno sodelovale s pokojnim Antonom Mrlakom. Omenjene osebe bi namreč lahko s predložitvijo morebitnih zapisnikov ali uradnih zabeležk o (nameravanem) prestopu ali pa s svojimi izjavami, potrdile pripadnost imenovanega obrambnim strukturam Republike Slovenije že pred nesrečnim dogodkom. V primeru, da takšnih dokazil ni ali da imenovani v času dogodka še ni prestopil v TO RS, pa družina imenovanega iz naslova varstva družinskih članov žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo, vsaj po našem mnenju, ne bo mogla uveljaviti pravic.

Upoštevaje dopis Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve z dne 28.11.1995 ter zgoraj navedena dejstva, prosimo za vaše stališče v predmetni zadevi.

Priloga: spis

Republika Slovenija
Ministrstvo za obrambo
LJUBLJANA
Kardeljeva ploščad 26

Številka: 185-48/96
Datum: 15-01-1996

Republika Slovenija
Ministrstvo za delo družino
in socialne zadeve
61000 LJUBLJANA
Kotnikova 5

ZADEVA: Emilija Mrlak, stan. Plešičeva 45, Ljubljana -
uveljavljanje pravic po zakonu o vojnih invalidih

V zvezi z uveljavljanjem pravic gospe Emilije Mrlak po zakonu o vojnih invalidih, po pokojnem možu Antonu Mrlaku, vam v prilogi pošiljamo izjavi, ki smo jih na Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije pridobili od Jožeta Kalana in Vojka Urlepa, ki sta v času pred 27.6.1991 sodelovala z Antonom Mrlakom.

Upošteva je potrdilo takratnega obrambnega ministra g. Janeza Janše, št. KAB/LTD-8841 z dne 14.12.1993, iz katerega izhaja, da je Anton Mrlak že pred 25.6.1991 izrazil željo po prestopu v teritorialno obrambo Republike Slovenije, tako da bi njegov status lahko izenačili s statusom pripadnika Teritorialne obrambe Republike Slovenije, je Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije dne 7.4.1994 z imenovano, njenimi otroci in starši umrlega, sklenilo izvensodno poravnavo, na podlagi katere jim je bila izplačana odškodnina v višini 5.687.500,00 SIT.

Prav tako vam sporočamo, da je pokojnemu v Ljubljani, na mestu sestrelitve helikopterja, postavljen spominski kamen.

Prilogi:
-izjava Jožeta Kalana
z dne 9.1.1995;
-izjava Vojka Urlepa
z dne 9.1.1995;

Poslano:
-1x naslov;
-1x arhiv - tu;

Priporočeno!

Janko Kacin
MINISTER
REPUBLICA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
LJUBLJANA
8

Republika Slovenija
**MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO
IN SOCIALNE ZADEVE**

Ljubljana, Kotnikova 5

Številka: 591-11/1-94

Datum: 28. 11. 1995

Republika Slovenija
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
Ljubljana, Kardeljeva ploščad 25

REPUBLICA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA OBRAMBO			Priloge
Prejeto: 01. 12. 1995			/
Org. enota	Številka	Priloge	
PS	193-638/95		

Zadeva: MRLAK Emilija - urgenca

Z našim dopisom št. 591-11/1-94-12 z dne 24. 5. 1994 smo vas zaprosili za pomoč pri razjasnitvi statusa, ki ga je imel pokojni Anton Mrlak v času svoje smrti. Kot smo tudi navedli, potrebujemo te podatke zaradi rešitve pritožbe vdove imenovanega zoper prvostopno odločbo, s katero je bila zavrnjena njena zahteva za priznanje družinske invalidnine.

Prosimo, da nam vaš odgovor na citirani dopis pošljete najkasneje do 15. 12. 1995. Sicer bomo na podlagi dokumentacije, ki je bila zbrana v dosedanjem postopku, pritožbo Emilije Mrlak zavrnili.

S spoštovanjem,

Janko S. Stušek
Janko S. Stušek
DRŽAVNI SEKRETAR

REPUBLIKA SLOVENIJA

 Ministrstvo za delo, družino in socialna zadeva
 Kotnikova 5, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Številka: 591-11/95

Datum: 13.2.2000

 MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
 Kabinet ministra

 Kardeljeva ploščad 25
 LJUBLJANA

 REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

Prejeto:	14. 03. 2000
Org. enota:	171-00-1/2000

ZADEVA: Emilija Mrlak - zaprosilo za izdajo potrdila

V zvezi s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije št. U 1904/96-7 z dne 20.8.1998 in v ponovnem postopku reševanja pritožbe Emilije Mrlak iz Ljubljane, Plešičeva 45, zoper odločbo Sekretariata za družbene dejavnosti občine Ljubljana-Siška št. 191-14/93 z dne 10.3.1994, s katero je bil izmenovan in njenim otrokom zavrnjen zahtev za priznanje pravice do družinske invalidnine, vas prosimo za izdajo potrdila, iz katerega bo razvidno, ali je pokojni Anton Mrlak v času smrti opravljal kakršnekoli dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije.

Po 2. točki 8. člena zakona o vojnih invalidih (Uradni list RS, št. 63/95, 19/97 in 75/97), na katerega upravičeno napotuje citirana sodba, so družinski člani padlega borca, ki uživajo varstvo po tem zakonu, družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah iz 2. člena tega zakona, to je pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo. Prosimo vas, da nam v skladu s citiranim členom čimprej posredujete ustrezno potrdilo, ki bo ustrezna podlaga za odločitev v primeru Emilije Mrlak.

Za dodatne informacije se obrnite na državnega sekretarja Damjana Laha.

Zahvaljujemo se vam za sodelovanje.

 mag. Anton ROP
 MINISTER

**UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Tržaška 68a
1000 Ljubljana

U 1904/96-7

S O D B A

V I M E N U L J U D S T V A

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice Zdenke Štucin, ob sodelovanju vrhovnega sodnika Janeza Breznika in višje sodnice Darinke Marguč kot članic senata ter strokovne sodelavke Suzane Husar kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki so ga začele tožeče stranke Emilija Mrlak iz Ljubljane, Plešičeva 45, ter mld. Tomaž in Breda Mrlak, naslov isti, ki ju zastopa mati Emilija Mrlak, njo pa odvetnik Drago Vidmar, Brežice, p.p. 77, proti toženi stranki Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, Ljubljana, zaradi družinske invalidnine, o tožbi tožečih strank proti odločbi tožene stranke št. 591-11/1-95 0066 NP z dne 21.11.1996, na seji senata dne 20.08.1998

o d l o č i l o :

Tožbi se ugodi. Odločba Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 591-11/1-95 0066 NP z dne 21.11.1996 se odpravi in zadeva vrne toženi stranki v ponovno odločanje.

O b r a z l o ž i t e v :

Sekretariat za družbene dejavnosti Občine Ljubljana-Šiška je z odločbo št. 191-41/93 z dne 10.03.1994 zavrnil zahtevo tožnikov za priznanje pravice do družinske invalidnine in drugih pravic po možu oziroma očetu Antonu Mrlaku, ki je bil kot aktivna vojaška oseba JA sestreljen v Ljubljani dne 27.06.1991 ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo. Tožniki so zoper navedeno odločbo vložili pritožbo, o kateri je tožena stranka odločila z odločbo, ki se izpodbija v tem upravnem sporu.

Tožena stranka je pritožbo zavrnila. Po dopolnitvi dokaznega postopka, v kateri je Ministrstvo za obrambo zaprosila za kakršnokoli dokumentacijo, ki bi razjasnila status Antona Mrlaka v času njegove smrti, je namreč prišla do zaključka, da Anton Mrlak ni umrl pri opravljanju vojaške ali druge dolžnosti za obrambo ali varnost Republike Slovenije in da tudi ni bil pripadnik nobenega od organov, ki jih navaja 1. člen Zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu

1991 (Uradni list RS, št. 12/91-I; dalje: ZVVA91). Presodila je, da izjavi prič Jožeta Kalana in Vojka Urlepa, ki sta sicer povedala, da se je Anton Mrlak dogovarjal za pobeg na stran TO, vendar v času pred 25.06.1991, in sklepanje ene od njiju, da je bil Mrlakov prebeg kritičnega dne onemogočen, "ne oporekata" dejstvu, da je bil Mrlak dne 27.06.1991 aktivna vojaška oseba v JA. Tudi navedba Ministrstva za obrambo, da bi status Antona Mrlaka lahko, po oceni tožene stranke torej pogojno, izenačili s statusom pripadnika TO RS, po mnenju tožene stranke "ne zadostuje". Tako tožena stranka ugotavlja, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za priznanje družinske invalidnine, določeni v 1. in 2. členu ZVVA91. Ker je odločba organa prve stopnje pravilna in zakonita in pritožba neutemeljena, jo je tožena stranka morala zavrniti.

Tožniki v tožbi uveljavljajo tožbeni razlog kršitev pravil postopka in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter tožbeni razlog nepravilne uporabe materialnega prava. Navajajo, da je bil Anton Mrlak pred sestrelitvijo formalno res še aktivna vojaška oseba v JA, toda ta status je obdržal zato, da bi v okviru tedanje JA aktivno deloval za državo Slovenijo in za teritorialno obrambo. Bil je poveljnik II. oddelka 894. eskadrilje, vendar je že leto dni pred agresijo aktivno, a seveda konspirativno, sodeloval s TO Slovenije pri pripravah za obrambo ob osamosvojitvi. To bi lahko potrdilo več prič, ki jih tožniki poimensko navajajo v tožbi. Anton Mrlak je bil zadolžen za organizacijo prebega pilotov in mehanikov vključno s helikopterji k TO. Po dogovoru ni mogel niti smel prebegniti sam, ker bi s tem onemogočil prebeg drugim in je moral čakati na primeren trenutek za uspešno izvedbo planiranega prebega. Sam prebeg pa mu žal ni uspel in vsled tega so morali tudi drugi piloti (Kalan) in mehaniki prebegniti, kakor pač so. Na usodni vožnji, na katero so ga po mnenju tožnikov poslali zato, ker je bil Slovenec, verjetnost napada s strani TO pa največja, ni mogel prebegniti, ker mu je bil dodeljen spremljevalec, ki ni bil za prebeg. Tožena stranka se je pri odločanju oprla le na izjavi dveh prič in izjavo Ministrstva za obrambo z dne 14.12.1993, ki pa je dokaj kratka in premalo natančna. Ni pa upoštevala, da je Republika Slovenija Antonu Mrlaku v Rožni dolini postavila spomenik in da je pokojni tudi naveden kot žrtev agresije na spomeniku na Žalah ter da je bil Antonu Mrlaku z izvensodno poravnavo glede odškodnine, sklenjeno z Ministrstvom za obrambo, status pripadnika TO v času smrti že priznan. Tožniki na podlagi navedenega menijo, da je zato nevzdržna ugotovitev tožeče stranke, da ne izpolnjujejo pogojev iz 1. in 2. člena ZVVA91, saj je evidentno, da je Anton Mrlak umrl pri opravljanju vojaške dolžnosti za obrambo Republike Slovenije. Dejansko stanje je tožena stranka torej ugotovila nepopolno, kar je posledica kršitve pravil postopka, kajti tožena stranka ni pridobila potrebnih dokazov niti po uradni dolžnosti niti jih ni zahtevala od tožnikov. Ob nepopolno ugotovljenem dejanskem stanju je tožena stranka pač napačno uporabila materialno pravo, zato tožniki predlagajo, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zahtevku tožnikov za priznanje spornih pravic ugodi, podrejeno pa, naj odločbo odpravi in vrne zadevo v ponovno odločanje toženi stranki.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Zastopnik javnega interesa udeležbe v tem upravnem sporu ni prijavil.

Tožba je utemeljena.

Iz prvostopenjskih upravnih spisov in obrazložitve odločbe organa prve stopnje je razvidno, da je bil ugotovitveni postopek na prvi stopnji izveden nepopolno in da prva odločba ne navaja nikakršnih dejanskih okoliščin, ki bi bile podlaga za njeno ugotovitev, da tožniki ne izpolnjujejo pogojev za priznanje uveljavljenih pravic, določenih v 1. in 2. členu ZVVA91. Ker ne gre za enostavno upravno stvar in ker je bila izdana negativna odločba, tožena stranka v izpodbijani odločbi vsaj glede formalnega vidika prvostopenjske odločbe po presoji sodišča ne more trditi, da je zakonita (prim.

141., 142. in 209. člen Zakona o splošnem upravnem postopku - ZUP). Tožena stranka je sicer navedene pomanjkljivosti procesne narave v pritožbenem postopku delno sanirala, vendar se sodišče strinja s tožbenima očitkoma, da so bila pravila postopka kršena tudi na drugi stopnji in da je dejansko stanje v izpodbijani odločbi ugotovljeno nepopolno. Tudi kadar upravni organ izvaja posebni ugotovitveni postopek v pritožbenem odločanju sam (1. odstavek 242. člena ZUP), ga po presoji sodišča vežejo splošna pravila postopka do izdaje odločbe, zlasti členov 135 do 138 ter člena 143 ZUP, kar v sporni zadevi ni bilo dovolj upoštevano, bi pa lahko vplivalo na odločitev. Že iz tega razloga je bilo treba izpodbijano odločbo odpraviti (4. točka 1. odstavka 60. člena v zvezi z 2. točko 1. odstavka 25. člena Zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 50/97, dalje: ZUS). Ne da bi se oziralo na možni vpliv izvedbe dokazov, ki jih tožniki dopustno (3. odstavek 14. člena ZUS) predlagajo v tožbi, sodišče namreč ugotavlja, da so dejanske ugotovitve izpodbijane odločbe nepopolne, saj v njih niso povzeta in ocenjena niti vsa v upravnih spisih nahajajoča se in za odločitev pomembna dokazila (npr. dopisa Ministrstva za obrambo št. KAB/LTD-635 z dne 24.03.1994, ki govori o specifičnosti spornega primera), niti niso navedeni razlogi, zaradi katerih naj v izpodbijani odločbi upoštevani dokazi (izjavi prič Kalana in Urlepa, izjava Ministrstva za obrambo z dne 14.12.1993) ne bi kazali na to, da gre pri Antonu Mrlaku vendarle za osebo iz 1. odstavka 1. člena ZVVA91. Glede na okoliščine, v katerih se je z obrambnega vidika zagotavljal osamosvojitve Republike Slovenije, se tožena stranka pri ugotavljanju dejanskega stanja pač ne bi smela zadovoljiti zgolj z - med strankama sicer nesporno - dejansko ugotovitvijo, da je bil Anton Mrlak v času smrti aktivna vojaška oseba JA. Splošno znano je, da je imelo ob začetku agresije na Republiko Slovenijo, 27.06.1991, več oseb, ki so prestopile na stran TO, še vedno status aktivnih vojaških oseb JA. Po drugi strani ni mogoče prezreti, da zahteva prebeg oziroma prestop vojaške osebe na nasprotno stran časovno in organizacijsko zahtevnejše priprave, če gre za prestop s pomembno vojaško opremo (tanki, helikopteri ipd.) kot če gre za prestop navadnega pešaka. V tej luči pa ni pravno nepomembno dejstvo, da je Anton Mrlak bil sestreljen prvega dne agresije in to okoliščino bo treba upoštevati pri razlagi materialnega zakona v nadaljnjem odločanju.

Tožena stranka naj v nadaljevanju postopka oceni vse iz upravnih spisov in tožbenih navedb izhajajoče dejanske okoliščine, ki vplivajo na presojo statusa pokojnega Antona Mrlaka pred njegovo smrtjo, po potrebi izvede po tožnikih predlagane dokaze, pri ugotavljanju dejanskega stanja pa upošteva delno spremenjene določbe sedaj za sporni primer veljavnega materialnega predpisa (Zakon o vojnih invalidih, Uradni list RS, št. 63/95, 19/97, 75/97).

Sodišče je ugodilo podrejenemu tožbenemu zahtevku, ker za odločitev o glavnem tožbenem zahtevku v podatkih postopka ni imelo zanesljive podlage (1. točka 1. odstavka 61. člena ZUS).

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo je dovoljena pritožba v petnajstih dneh po vročitvi njenega prepisa. Pritožbo je mogoče vložiti priporočeno po pošti ali neposredno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani.

Ljubljana, 20.08.1998

Predsednica senata
Zdenka Štucin l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom,
ki je bil pripravljen s sodna oseba:

REPUBLIKA SLOVENIJA

Ministrstvo za delo, družino in socialne
zadeve

Kotnikova 5, 1000 Ljubljana

Številka: 591-11/1-95

Datum: 15.3.2000

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve izdaja na podlagi prvega odstavka 242. člena zakona o splošnem upravnem postopku (Ur.l.SFRJ, št. 47/86-preč.bes.) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Ur.l.RS, št. 1/91-I in 45/IV/94) ter 103. člena zakona o temeljnih pravicah vojaških invalidov in družin padlih borcev (Ur.l.SFRJ, št. 31/86-preč.bes.) v zvezi z 8. členom zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo (Ur.l.RS, št. 12/91-I) in v zvezi s 129. členom zakona o vojnih invalidih (Ur.l.RS, št. 63/95, 19/97 in 75/97) v zadevi priznanja pravice do družinske invalidnine in drugih pravic družinskih članov padlega borca Emiliji, Tomažu in Bredi Mrlak, ki jih zastopa Drago Vidmar, odvetnik iz Brežic, o pritožbi strank zoper odločbo Sekretariata za družbene dejavnosti občine Ljubljana-Šiška št. 191-41/93 z dne 10.3.1994, v zvezi s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije št. U 1904/96-7 z dne 20.8.1998, naslednjo

ODLOČBO

Pritožbi se ugodi.

Odločba Sekretariata za družbene dejavnosti občine Ljubljana-Šiška št. 191-41/93 z dne 10.3.1994 se odpravi.

Emiliji, Tomažu in Bredi Mrlak se prizna pravica do družinske invalidnine po padlem borcu od 1.1.1994 naprej v znesku 50.572,08 SIT z uskladitvami, od 1.3.1996 naprej v znesku 46.926,18 SIT z uskladitvami, od 19.4.1997 v znesku 65.733,12 SIT z uskladitvami, do 30.9.1998. Emiliji in Bredi Mrlak pripada pravica do družinske invalidnine tudi od 1.10.1998 do 30.6.1999 v znesku 65.001,57 SIT z uskladitvami. Souživalcem družinske invalidnine pripada vsakokratni znesek družinske invalidnine v enakih delih.

V delu, v katerem je bil zavrnjen zahtevek za priznanje drugih pravic, se odločba vrne prvostopnemu upravnemu organu v ponovni postopek.

Obrazložitev

Z odločbo Sekretariata za družbene dejavnosti občine Ljubljana-Šiška št. 191-41/93 z dne 10.3.1994 je bilo odločeno, da se ne ugodi zahtevi Emilije Mrlak za priznanje pravice do družinske invalidnine in drugih pravic. Imenovana je z vlogo z dne 20.12.1993 uveljavljala pravico do družinske invalidnine in druge pravice zase in za tedaj še mladoletna otroka Tomaža in Bredo Mrlak kot družinske člane pokojnega Antona Mrlaka, ki je bil ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo dne 27.6.1991 sestreljen kot pilot nekdanje JLA na vožnji z vojaškim helikopterjem nad Ljubljano - v Rožni dolini. Stranka je tedaj predložila med drugimi dokazili tudi mnenje Ministrstva za obrambo z dne 14.12.1993, v katerem je slednje navedlo, da je Anton Mrlak »nesporno izrazil željo po prestopu v Teritorialno obrambo Republike Slovenije že pred 25.6.1991 oziroma pred nesrečnim dogodkom in da bi njegov status lahko izenačili s statusom pripadnika Teritorialne obrambe Republike Slovenije«.

Prvostopni organ se je pri odločitvi oprl na 1. člen zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991, po katerem se zagotavljajo status in pravice vojaškega vojnega invalida po predpisih o vojaških invalidih osebi, ki je ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo, v času od 27. junija 1991 do 18. julija 1991, pri opravljanju vojaške ali druge dolžnosti za obrambo ali varnost Republike Slovenije v sestavi Teritorialne obrambe Republike Slovenije, organov za notranje zadeve, enot za zveze republike in občin ter narodne zaščite, utrpela telesno okvaro zaradi rane, poškodbe ali bolezni oziroma njenega poslabšanja. Družinskim članom osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah iz 1. člena tega zakona, pa se po določbi 2. člena navedenega zakona zagotavljajo enake pravice, kot pripadajo družinskim članom padlega borca po predpisih o vojaških invalidih. Prvostopni organ je presodil, ne da bi sicer svojo odločitev podrobneje utemeljeval, da po oceni zbranih dokazil imenovani ne izpolnjujejo pogojev za priznanje pravice do družinske invalidnine in drugih pravic po navedenem zakonu.

V pravočasno vloženi pritožbi je stranka izrazila svoje nestrinjanje s prvostopno odločbo. Opozorila je, da je zaradi kadrovskih sprememb prišlo na Ministrstvu za obrambo do zastoja v delu, zaradi česar bo nova dokazila predložila naknadno. Po svojem odvetniku je nato 19.4.1996 ponovno predložila mnenje Ministrstva za obrambo z dne 14.12.1993 ter ponudbo Javnega pravobranilstva Republike Slovenije za izvensodno poravnavo glede odškodninskega zahtevka družine pokojnega Antona Mrlaka.

Pritožbeni organ je po dopolnjenem ugotovitvenem postopku, v katerem je od Ministrstva za obrambo, v prizadevanju za pridobitev dokumentacije, ki bi razjasnila status Antona Mrlaka v času njegove smrti, prejel izjavi prič Jožeta Kalana in Vojka Urlepa, pritožbo zavrnil. Po proučitvi celotne dokumentacije v spisu je namreč prvostopni organ zaključil, da pritožnikom ni mogoče priznati pravice do družinske invalidnine, ker ne izpolnjuje pogojev za priznanje te pravice po 1. in 2. členu zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991. Pokojni zakonec stranke po ugotovitvi pritožbenega organa ni umrl pri opravljanju vojaške ali druge dolžnosti za obrambo ali varnost Republike Slovenije in tudi ni bil pripadnik nobenega od v 1. členu zakona navedenih organov.

Upravno sodišče Republike Slovenije je v upravnem sporu, ki so ga sprožili Mrlakovi, s sodbo št. U 1904/96-7 z dne 20.8.1998 tožbi ugodilo in odpravilo odločbo Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve št. 591-11/1-95 0066 NP z dne 21.11.1996 ter zadevo vrnilo toženi stranki v ponovno odločanje. Sodišče je ocenilo, da so bila pravila postopka kršena tudi na drugi stopnji in da je dejansko stanje v izpodbijani odločbi ugotovljeno nepopolno.

Dejanske ugotovitve izpodbijane odločbe so po presoji sodišča nepopolne, saj v njih niso povzeta in ocenjena niti vsa v upravnih spisih nahajajoča se in za odločitev pomembna dokazila (npr. dopis Ministrstva za obrambo št. KAB/LTD-635 z dne 24.3.1994, ki govori o specifičnosti spornega primera). Navedeni tudi niso razlogi, zaradi katerih naj v izpodbijani odločbi upoštevani dokazi (izjavi prič ter izjava Ministrstva za obrambo z dne 14.12.1993) ne bi kazali na to, da gre pri Antonu Mrlaku vendarle za osebo iz 1. odstavka 1. člena zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991.

Glede na okoliščine, v katerih se je z obrambnega vidika zagotavljala osamosvojitve Republike Slovenije, se tožena stranka pri ugotavljanju dejanskega stanja po mnenju sodišča pač ne bi smela zadovoljiti zgolj z dejansko, med strankama sicer nesporno ugotovitvijo, da je bil Anton Mrlak v času smrti aktivna vojaška oseba JA. Splošno znano je, da je imelo ob začetku agresije na Republiko Slovenijo več oseb, ki so prestopile na stran TO, še vedno status aktivnih vojaških oseb JA. Tudi po mnenju sodišča ni mogoče prezreti, da zahteva prebeg oziroma prestop vojaške osebe na nasprotno stran časovno in organizacijsko zahtevnejše priprave, če gre za prestop s pomembno vojaško opremo (tanki, helikopterji ipd.) kot če gre za prestop navadnega pešaka. V tej luči pa ni pravno nepomembno niti dejstvo, da je bil Anton Mrlak sestreljen prvega dne agresije, kar bo potrebno upoštevati pri razlagi materialnega zakona v nadaljnjem odločanju.

Sodišče je napotilo pritožbeni organ, da pri ugotavljanju dejanskega stanja upošteva delno spremenjene določbe sedaj za sporni primer veljavnega materialnega predpisa (zakon o vojnih invalidih, Ur.l.R, št. 63/95, 19/97 in 75/97).

Ob ponovnem odločanju o pritožbi je drugostopni organ prišel do zaključka o njeni utemeljenosti.

Enake pravice kot pripadajo družinskim članom padlega borca po predpisih o vojaških invalidih, so se po prvem odstavku 2. člena zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991 (Ur.l. RS, št. 12/91-I) zagotavljale družinskim članom osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana v okoliščinah iz 1. člena tega zakona. Pravice so se torej zagotavljale po osebi, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 27. junija 1991 do 18. julija 1991 pri opravljanju vojaške ali druge dolžnosti za obrambo ali varnost Republike Slovenije v sestavi Teritorialne obrambe Republike Slovenije, organov za notranje zadeve, enot za zveze republike in občin ter narodne zaščite.

Po sedaj veljavnem zakonu o vojnih invalidih (Ur.l. RS, št. 63/95, 19/97 in 75/97), na katerega napotuje sodba, uživajo varstvo družinskih članov padlega borca družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991). Po pozitivni zakonodaji torej ni več pomembno, ali je padli pripadal kateri od organiziranih in tedaj nosilnih obrambnih sil, temveč je pomembno le, da je izgubil življenje pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije.

Pritožbeni organ je proučil dokazno gradivo, zbrano v prvotnem ugotovitvenem postopku na prvi oziroma drugi stopnji in v ponovljenem postopku dodatno pridobljeno dokazilo. Iz listin, ki jih je izdalo Ministrstvo za obrambo, je razvidno, da je pokojni Mrlak nesporno izrazil željo po prestopu v Teritorialno obrambo Republike Slovenije že pred 25.6.1991 oziroma pred nesrečnim dogodkom in da bi njegov status lahko izenačili s statusom pripadnika TO RS

(dokument z dne 14.12.1993). Poudarjeno pa je bilo, da je primer specifičen in da ga ni mogoče enostavno opredeliti (listina z dne 24.3.1994). Na podlagi listine iz leta 1993 je bila z družino pokojnega Antona Mrlaka tudi sklenjena izvensodna poravnava.

Navedena dokazila govorijo za to, da si je pokojni Mrlak prizadeval za prestop v TO RS in da so ga tedanje oblasti v Republiki Sloveniji imele za »svojega« človeka. Podrobnejših podatkov o njem – in v tem smislu je po mnenju pritožbenega organa razumeti označitev njegovega primera kot specifičnega – pa glede na verjetno naravo njegove dejavnosti in povezave na slovenski strani ter časovno bližino dogodkov ob agresiji ne bi bilo racionalno pričakovati.

V tem smislu je »skopo« tudi zadnje, v dopolnjenem ugotovitvenem postopku pridobljeno potrdilo, ki sicer nesporno dokazuje, da je Anton Mrlak že v času pred 27.6.1991 opravljal določene vojaške in druge naloge za cilje obrambe in varnosti Republike Slovenije, pri čemer pa se izogne konkretniji navedbi teh nalog. V nasprotju s takšnimi ugotovitvami pa ni niti tožbena navedba, da je pokojni Mrlak obdržal status aktivne vojaške osebe ravno zaradi tega, da bi v okviru tedanje JLA aktivno deloval za državo Slovenijo in Teritorialno obrambo. Anton Mrlak je kot poveljnik II. oddelka 894. eskadrilje za izvidovanje in zvezo brez dvoma lahko koristil slovenski državi, kolikor so mu seveda dopuščale tedanje nedvomno poostrene varnostne razmere v nekdanji jugoslovanski vojski.

Da je bil pokojni Mrlak v kontaktih s predstavniki slovenske oblasti že pred agresijo na Republiko Slovenijo (tako naj bi se že aprila 1991 sestal z Jelkom Kacinom v zvezi z nameravano preselitvijo štirih helikopterjev JLA na slovensko stran), potrjuje priča Jože Kalan, ki je bil pilot v isti enoti. Povedna in v skladu s prej omenjenimi dokazili je pričina navedba, da sta se z Mrlakom dogovorila za skupno frekvenco, ki je bila nato nastavljena v treh helikopterjih, stacioniranih v vojašnici v Šentvidu, da bi imela zvezo na kanalu, ki ni bil v uporabi.

Priča Vojko Urlep, poveljnik tehnične službe za vzdrževanje helikopterjev, je prav tako omenila redne Mrlakove kontakte s predstavniki slovenskih oblasti, znan pa ji je tudi dogovor med Mrlakom, Kalanom in Kacinom o prestopu Mrlaka, Kalana, Šuštarja in same priče na slovensko stran, s helikopterji vred. (Po pričinem sklepanju naj bi bil Mrlaku onemogočen prebeg s tem, da mu je bil ob preletih položajev TO dodeljen letalski mehanik s povsem nasprotnimi pogledi na takratne dogodke.)

Zbrano dokazno gradivo po prepričanju pritožbenega organa dokazuje, da je pokojni Anton Mrlak, ob nesrečnem dogodku sicer formalno še vedno aktivna vojaška oseba v JLA, v okviru možnosti, ki jih je dopuščala narava njegove službe, deloval za cilje obrambe in varnosti Republike Slovenije.

Ob upoštevanju, da je bil zahtevek za priznanje pravice do družinske invalidnine vložen 20.12.1993, pripada Emiliji, Tomažu in Bredi Mrlak pravica do družinske invalidnine od 1.1.1994 naprej. Pravica do družinske invalidnine je šla po določbah 33. člena zakona o temeljnih pravicah vojaških invalidov in družin padlih borcev (Ur.l. SFRJ, št. 31/86-preč.bes.), na katerega napotuje 2. člen zakona o varstvu žrtev vojaške agresije na Republiko Slovenijo v letu 1991 (Ur.l. RS, št. 12/91-I) in ki se je v skladu s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 1/91-I) smiselno uporabljal kot predpis Republike Slovenije, vdovi padlega borca ob pogoju dopolnjene starosti 45 let, otrokom pa do dopolnjenega 15. leta starosti, če so

se šolali, pa do konca rednega šolanja, najdlje pa do dopolnjenega 26. leta starosti. Ker Emilija Mrlak leta 1994 še ni bila stara 45 let, je potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 33. člena zakona, po kateri ima zakonec pravico do družinske invalidnine kot souživalec ne glede na izpolnjevanje starostnega pogoja, dokler ima kateri od otrok pravico do družinske invalidnine. Sin Tomaž je bil v šolskem letu 1993/1994 dijak 2. letnika gimnazije, hči Breda pa v zadnjem razredu osnovne šole in sta torej izpolnjevala pogoje za to pravico.

Družinska invalidnina po padlem borcu je za enega uživalca znašala po tretjem odstavku 36. člena citiranega zakona 30% od osebne invalidnine vojaškega invalida I. skupine (od 1.1.1994 25.286,04 SIT po sklepu o mesečnih denarnih zneskih osebne invalidnine, družinske invalidnine in povečane družinske invalidnine, dodatka za postrežbo in tujo pomoč ter ortopedskega dodatka, Ur.l. RS, št. 16/94)), ta znesek pa se je za vsakega souživalca povečal za 50%. Mesečni znesek družinske invalidnine se je nato uskladil s 1. julijem tekočega leta po gibanju povprečne plače v Sloveniji v prvem polletju, med letom pa le, če je povprečna plača porasla ali se je zmanjšala za več kot 5%. Družinska invalidnina za tri souživalce je tako znašala od 1.1.1994 do 30.6.1994 50.572,08 SIT, od 1.7.1994 do 31.12.1994 55.578,72 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 69/94), od 1.1.1995 do 30.6.1995 64.896,12 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 20/95), od 1.7.1995 do 29.2.1996 pa 67.037,68 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 55/95).

S 1.1.1996 je pričel veljati zakon o vojnih invalidih (Ur.l. RS, št. 63/95), ki je na novo uredil tako pogoje za pravico do družinske invalidnine (starost 55 let za vdovo) kot tudi višino invalidnine, vendar se je po prehodni določbi drugega odstavka 123. člena prevajala le višina družinske invalidnine. Po izrecni določbi kasnejše zakonske novele, zajeti v tretjem odstavku 7. člena (zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih invalidih, Ur.l. RS, št. 75/97) so bili uživalci družinske invalidnine od 1.1. do 29.2.1996 upravičeni do izplačila invalidnin v zneskih, izplačanih za mesec december 1995. Šele s 1.3.1996 je torej potrebno odmeriti družinsko invalidnino po določbah zakona o vojnih invalidih, to pa pomeni za tri souživalce v višini 70% od osnove, ki znaša po 62. členu zakona 60% od odmerne osnove (to je osnove za odmero invalidnine vojnega invalida, ki je – popravljena – od 1.1.1996 naprej znašala 111.729 SIT). Od 1.3.1996 do 30.6.1996 znaša tako družinska invalidnina 46.926,18 SIT, od 1.7.1996 do 31.12.1996 (sklep – Ur.l. RS, št. 54/96) 49.976,38 SIT, od 1.1.1997 do 18.4.1997 pa 51.125,76 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 5/97).

Z 19.4.1997 je pričel veljati zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih invalidih (Ur.l. RS, št. 19/97), s katerim je bila uveljavljena ugodnejša odmera družinske invalidnine po osebi, ki je bila v času ali zaradi osamosvojitvene vojne v letu 1991 ubita in sicer znaša odmerni odstotek za enega družinskega člana 70% od osnove, za tri pa 90%. Od 19.4.1997 do 31.5.1997 znaša tako družinska invalidnina za tri souživalce 65.733,12 SIT, za junij 1997 (sklep – Ur.l. RS, št. 39/97) 66.061,78 SIT, za julij 1997 66.854,53 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 45/97), za avgust 1997 67.055,09 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 52/97), od 1.9. do 31.10.1997 67.591,53 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 59/97), za november 1997 67.929,49 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 73/97), za december 1997 69.220,15 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 84/97), za januar 1998 69.704,69 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 5/98) in od 1.2. do 30.9.1998 73.126,77 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 23/98).

S 30.9.1998 se je Tomaž Mrlak, kot je razvidno iz uradoma pridobljenih potrdil o šolanju, prenehal redno šolati, zato sta od 1.10.1998 naprej do družinske invalidnine upravičeni le Emilija Mrlak in hči Breda. Družinska invalidnina znaša za dve souživalci od 1.10. do 31.12.1998 65.001,57 SIT, za januar 1999 67.666,63 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 5/99), od 1.2. do 30.4.1999 70.914,63 SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 12/99) in od 1.5. do 30.6.1999 71.411,03

SIT (sklep – Ur.l. RS, št. 39/99). S 30.6.1999 je zaključila redno šolanje tudi hči Breda Mrlak. Ker je Emilija Mrlak uveljavila pravico do družinske invalidnine – ker starostnega pogoja zanjo ni izpolnjevala- kot souživalka s šolajočima se otrokoma, ima pravico do družinske invalidnine po drugem odstavku 58. člena zakona o vojnih invalidih le toliko časa, dokler ima katerikoli od otrok pravico do družinske invalidnine. Tudi Emilija Mrlak je torej upravičena do družinske invalidnine le do 30.6.1999.

Z odločbo prvostopnega upravnega organa je bil zahtevek stranke v celoti zavrnjen, torej tudi v delu, v katerem je stranka uveljavljala priznanje »drugih pravic« zase in za otroka. Prvostopni organ ni ravnal v skladu s pravili upravnega postopka, ko stranke ni povabil, da precizira svoj zahtevek v tem delu in natančno pojasni, katere pravice še želi uveljaviti. Zato je bilo potrebno odločbo v tem delu odpraviti in jo vrniti upravnemu organu v ponovni postopek.

S tem je izrek odločbe utemeljen.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo, ki je dokončna, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor, ki se sproži s tožbo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Ljubljana, Tržaška 68a, v roku 30 dni od vročitve odločbe. Tožba se vloži neposredno pri pristojnem sodišču ali pošlje po pošti, lahko pa se tudi da na zapisnik pri navedenem sodišču.

mag. Anton Rop
MINISTER

Vročiti:

1. Odvetniku Dragu Vidmarju,
Brežice, p.p. 77 – s povratnico.
2. Upravni enoti Ljubljana, Izpostavi
Šiška, s spisom.
3. Arhiv, tu.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
Kardeljeva ploščad 25, 1000 Ljubljana
telefon: (01) 433 1111, fax: (01) 431 8164

Številka: 171-00-18/2002 - 3

Datum: 16 -04- 2002

Ministrstvo za obrambo izdaja na podlagi tretjega odstavka 11. člena zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (Uradni list RS, št. 18/01 in 111/01), na zahtevo **Emilije Mrlak, Horjul 316, Horjul**, v upravni zadevi priznanja statusa svojca žrtve vojne za Slovenijo leta 1991 ter pravici do odškodnine, naslednjo

ODLOČBO

1. **Emiliji Mrlak**, rojeni 20. 11. 1953, stanujoči Horjul 316, Horjul, se prizna ~~status svojca žrtve vojne za Slovenijo 1991~~ ter pravica do odškodnine za izgubo življenja bližnjega.
2. Višino odškodnine iz prejšnje točke določi Slovenska odškodninska družba, ki zagotovi tudi njeno izplačilo.

O b r a z l o ž i t e v

Emilija Mrlak je dne 28. 3. 2002 vložila zahtevo za priznanje statusa svojca žrtve vojne za Slovenijo leta 1991 in priznanje pravice do odškodnine po zakonu o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja v zvezi z zakonom o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991. Zahtevi je priložila podpisano soglasje, da se osebni podatki, navedeni v vlogi za priznanje statusa svojca žrtve, preverijo v uradnih evidencah, ki jih vodijo pristojni državni organi ter izjavo, da po smrti partnerja ni sklenila nove zakonske zveze ali si ustvarila zunajzakonske skupnosti.

Že citirani zakon o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja v tretjem odstavku 11. člena določa, da o priznanju statusa svojca žrtve po zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991 ter o pravici do odškodnine, odloča na prvi stopnji Ministrstvo za obrambo. Pri odločanju o priznanju statusa in o pravici do odškodnine se uporabljajo določila zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ni z zakonom določeno drugače.

Skladno s 1. in 2. členom zakona o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991 (Uradni list RS, št. 49/1997) so do odškodnine po posebnem zakonu, ki ureja poplačilo vojne odškodnine, upravičeni zakonski ali zunajzakonski partnerji, ki niso sklenili nove zakonske zveze ali izvenzakonske skupnosti, ter starši oseb, ki so v vojni za Slovenijo leta 1991 izgubili življenje v statusu pripadnikov takratne Teritorialne obrambe ali organov za notranje zadeve. Vsaj tri leta trajajoča življenjska skupnost, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih izenačena z zakonsko zvezo, ima po tem zakonu enake pravne posledice kot zakonska zveza.

Iz zahteve ter listin, s katerimi razpolaga ministrstvo, izhaja, da je bila Emilija Mrlak zakonska partnerka Antona Mrlaka, rojenega 3. 1. 1950, ki je dne 27. 6. 1991 izgubil življenje v vojni za Slovenijo v statusu, ki je glede pravnih posledic enak statusu pripadnika takratne Teritorialne obrambe Republike Slovenije. Glede na takšno dejansko in pravno stanje konkretne upravne zadeve, upoštevajoč tudi dejstvo, da po smrti partnerja ni sklenila nove zakonske zveze ali zunajzakonske skupnosti, Emiliji Mrlak pripada status svojca žrtve vojne za Slovenijo 1991 in pravica do odškodnine.

Skladno z 12. členom zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja višino odškodnine določi Slovenska odškodninska družba na podlagi meril iz tega zakona ter o tem izda posebno odločbo. Slovenska odškodninska družba zagotovi tudi izplačilo odškodnine.

Zaradi navedenega je bilo odločeno kot v izreku te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu: Ta odločba je dokončna. Zoper njo je dovoljen upravni spor, ki se sproži s tožbo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani in to v roku 30 dni od vročitve te odločbe. Tožba se lahko da ustno na zapisnik neposredno pri navedenem sodišču ali pa se jo pošlje po pošti. Tožbi v dveh izvodih je treba priložiti to odločbo v izvorniku, prepisu ali overjeni kopiji ter jo taksirati s sodnimi kolki v višini, ki jo določa zakon o sodnih taksah.

Odločba je takse prosta (15. točke 28. člena zakona o upravnih taksah).

Odločba se vroči stranki ter po uradni dolžnosti posreduje Slovenski odškodninski družbi.

Postopek vodila:

Urša Završnik

Urša Završnik

Anton Grizold
Dr. Anton Grizold
MINISTER

Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana

T: 01 471 23 73
F: 01 471 29 78
E: glavna.pisarna@mors.si
www.mo.gov.si

Številka: 090-36/2013-2
Datum: 15.11.2013

U.p.: MO-IJZ-S-P1

Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije po uradni osebi Bredi Bunič (v nadaljevanju organ), na podlagi drugega odstavka 22. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 117/06 - ZDavP-2, v nadaljevanju ZDIJZ) ter v skladu z 219. členom Zakona o splošnem upravnem postopku, (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10, v nadaljevanju ZUP), v upravni zadevi odobritve dostopa do informacij javnega značaja, na zahtevo **Drage Potočnjak, Gestrinova 5, Ljubljana**, z dne 2. 10. 2013, izdaja naslednjo

DELNO ODLOČBO

1. Zahtevi za vpogled v dokumente, navedene v nadaljevanju te točke izreka, **se ugotovi**:
  - zapis številka: 1878, z dne 28. 6. 1991,
  - operativni dnevnik z dne 27. 6. 1991,
  - odločba številka: 191-41/39 z dne 10. 3. 1993,
  - dopis številka: KAB/LTD-8841 z dne 14. 12. 1993,
  - dopis številka: P-NML-185/157 z dne 8. 3. 1994,
  - dopis številka: P-VI-640/94-5-S z dne 5. 4. 1994,
  - dopis številka: P-VI-640/94-7-S z dne 11. 4. 1994,
  - dopis številka: P-NML-185-317/94 z dne 18. 4. 1994,
  - likvidacijski list MO VII. Uprava z dne 19. 4. 1994,
  - kopija potrdila o plačilu odškodnine z dne 28. 4. 1994,
  - dopis številka: P-NML-185-365/94 z dne 6. 5. 1994,
  - dopis številka: 225-00-05/91 z dne 24. 5. 1994,
  - dopis številka: 185-501/94 z dne 15. 6. 1994,
  - dopis številka: 185-869/94 z dne 19. 10. 1994,
  - dopis številka: 591-11/1-94, z dne 28. 11. 1995,
  - zapisnik - Urlep, Javornik, Buček,
  - dopis številka: 193-652/95 z dne 7. 12. 1995,
  - dopis številka: 185-48/96 z dne 15. 1. 1996,
  - dopis številka: 591-11/95 z dne 13. 2. 2000,
  - dopis številka: 171-00-1/2000 z dne 14. 3. 2000,
  - dopis številka: 185-501/94 z dne 15. 6. 1994,
  - dopis številka: 591-11/1-95 z dne 15. 3. 2000,
  - dopis številka: 171-00-18/2002-1 z dne 28. 3. 2002,
  - dopis številka: 171-00-18/2002-2 z dne 16. 4. 2002 in
  - dopis številka: 171-00-18/2002-3 z dne 16. 4. 2002.

2. V tem postopku posebni stroški niso nastali.

O b r a z l o ž i t e v

Draga Potočnjak (v nadaljevanju prosilka) je na Ministrstvo za obrambo RS (v nadaljevanju ministrstvo) na podlagi ZDIJZ, 2. 10. 2013, podala pisno zahtevo za dostop do informacij javnega značaja v kateri želi seznanitev z dokumentacijo, kjer se pojavlja ime pilota Tonija Mrlaka, oziroma s katerimkoli dokumentom, ki je v posredni ali neposredni zvezi z njim.

Natančneje želi:

➤ *vpogled in kopijo* za:

- dokumente, ki jih je izdala Republiška koordinacijska skupina dne 26., 27. in 28. junija 1991
- vse vojaške ukaze, ki jih je takratni sekretar za obrambo oziroma od 28. junija 1991 dalje minister za obrambo Janez Janša, podpisal kot član Republiške koordinacijske skupine v dneh 26., 27. in 28. junija 1991,
- dokumente katerih podpisnik je Anton Krkovič v kot poveljnik 30. razvojne skupine, zaščitne enote tedanjih republiških organov v dneh od 26. junija do 3. julija 1991.

➤ *ter vpogled v:*

- operativni oziroma bojni dnevnik RŠTO Slovenije od 27. junija do 3. julija 1991,
- operativni oziroma bojni dnevnik 5. PŠTO Ljubljanske pokrajine od 26. junija do 3. julija 1991,
- operativni oziroma bojni dnevnik 51. OŠTO Ljubljana od 26. junija do 3. julija 1991 in
- v operativni oziroma bojni dnevnik 30. razvojne skupine v dneh od 26. junija do 3. julija 1991.

ZUP v 219. členu določa, da lahko pristojni organ v primerih, kadar se lahko o kakšni zadevi odloča po delih oziroma po posameznih zahtevkih, pa so posamezni deli oziroma zahtevki primerni za odločitev, izda odločbo samo o teh delih oziroma zahtevkih (delna odločba). Delna odločba velja glede pravnih sredstev in glede izvršbe za samostojno odločbo. ZUP delno odločbo predvideva za primere, ko je del postopka ali posamezen zahtevek stranke ločljiv od ostalih in hkrati že primeren za odločitev, medtem ko ostali deli ali zahtevki še niso primerni za odločitev. Primernost (ali t.i. "zrelost") za odločitev pomeni, da je popolnoma ugotovljeno relevantno dejansko stanje. Ker bi s čakanjem na ugotavljanje in dokazovanje dejstev v zvezi z drugimi zahtevki stranki preložili trenutek uveljavitve njene pravice ali izpolnjevanja obveznosti (pravica ali obveznost bi postali izvršljivi kasneje), se v takih primerih izda delna odločba. Delna odločba se torej izda vselej, kadar je to mogoče glede na prej navedene tri pogoje. To je v interesu strank, ki s tem prej dosežejo dokončnost izreka in njegovo izvršljivost. Delni odločbi sledi dopolnilna odločba, lahko pa je v posamezni zadevi izdanih več delnih in končna dopolnilna odločba, pri čemer so vsaka zase samostojne glede nastopa pravnih učinkov.

V skladu z navedenim se je organ v konkretnem primeru, zaradi dejstva, da ni originator vseh dokumentov, ki jih zahteva prosilka in zato tudi ne pooblaščen za presojo upravičenosti obstoja stopnje tajnosti ter zaradi upoštevanja določil Zakona o tajnih podatkih v smislu izvedbe postopka presoje upravičenosti ohranitve oziroma spremembe ali umika stopnje tajnosti, s katero je označenih večina zahtevanih dokumentov, odločil za izdajo delne

odločbe, ki vsebuje le odločitev o dostopu do dokumentov, navedenih v prvi točki izreka te delne odločbe. Dopolnilna odločba bo izdana po pregledu celotne dokumentacije, ki je predmet zahteve.

Podlaga za odločanje o pravici dostopa do informacij javnega značaja je ZDIJZ katerega namen je, v skladu z načelom transparentnosti porabe javnih sredstev, zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice posameznikov in pravnih oseb, da pridobijo tovrstne informacije.

Zahtevi za vpogled v dokumente, navedene v prvi točki izreka te odločbe, se ugoti.

V smislu pozitivne opredelitve informacije javnega značaja, ki poleg vsebinske sestavine zahteva še materializirano obliko in razpolaganje z informacijo, ZDIJZ določa, da je informacija javnega značaja tista, ki se nahaja v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Z namenom ugotovitve dejanskega stanja je bil v ministrstvu opravljen pregled dokumentacije, ki se nanaša na predmet zahteve. Ugotovljeno je bilo da ministrstvo dokumente navedene v prvi točki izreka te delne odločbe, poseduje in da informacije, ki jih vsebujejo, na katere se zahteva nanaša, ne predstavljajo razloga za izvzem predmetnih dokumentov od vpogleda javnosti.

Tako se dostop dovoli. Kopije dokumentov, navedenih v prvi točki izreka, so priloga te odločbe in se prosilcu posredujejo na naslov, ki ga je navedel v vlogi.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba o kateri odloča Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana. Pritožbo se vložijo pisno neposredno ali priporočeno po pošti ali da ustno na zapisnik pri Ministrstvu za obrambo RS na Vojkovi cesti 55, v Ljubljani in sicer v 15 dneh od vročitve te odločbe.

Ta odločba in morebitna pritožba sta takse prosti.

Breda BUNIČ
podsekretarka
UO pristojna za posredovanje IJZ

Vročiti:

– Draga Potučnjak, Gestinova 5, Ljubljana (ZUP)

Vložiti:

– zbirka dokumentarnega gradiva